Umformtechnik: frente al desmantelamiento, organización y lucha obrera [ESP/CAT]

La situación de Umformtechnik de Manresa es un nuevo ejemplo de cómo la clase obrera termina pagando las consecuencias de la mala gestión, el expolio, los intereses empresariales y las decisiones de quienes controlan los medios de producción. La empresa se encuentra en suspensión de pagos después de que Volkswagen, su único cliente, haya rescindido unilateralmente el contrato, en un contexto marcado por las graves acusaciones de desfalco contra la junta directiva. El resultado de esta situación amenaza con dejar a cerca de 200 obreros en la calle, condenando a decenas de familias a perder su sustento. En este escenario, los obreros, que no han provocado esta situación, son quienes están llamados a pagarla con sus empleos, sus salarios y su futuro. **Frente a la liquidación de la empresa, la clase obrera tiene que defender su derecho al trabajo y a decidir sobre su propio futuro.**

Especialmente preocupante es el papel desempeñado por CCOO, cuya actuación está siendo cuestionada por una parte importante de la plantilla. Frente a la necesidad de defender la continuidad productiva y los puestos de trabajo, la orientación sindical que denuncian estos trabajadores parece concentrarse en gestionar las indemnizaciones y la liquidación, aceptando como inevitable que 200 obreros pierdan su empleo.

Ante esta situación, alrededor de 70 trabajadores han comenzado a organizarse al margen de la dinámica sindical de CCOO, impulsando movilizaciones y asambleas para defender una salida que no pase por el despido colectivo y la liquidación

de la actividad productiva. En la primera asamblea de la plantilla, el PCOC ha defendido ante esos obreros que no es necesario que CCOO les administre la derrota, que lo único que necesitan es organización, movilización y crear una alternativa que permita conservar sus puestos de trabajo. A los obreros presentes se les planteó la necesidad de estudiar una alternativa que vaya más allá de las indemnizaciones y el cierre. En esta asamblea quedó claro que existe una voluntad de lucha de una parte importante de la plantilla que no está dispuesta a aceptar pasivamente su expulsión de la fábrica. La asamblea, la organización desde abajo y la unidad de los obreros deben convertirse en los instrumentos fundamentales para defender sus intereses.

La cuestión fundamental es que no se puede permitir que una instalación productiva, con su maquinaria, sus matrices, sus conocimientos técnicos y la experiencia acumulada por sus trabajadores, termine desmantelada mientras 200 familias pierden su sustento. Durante el encuentro se planteó también una cuestión jurídica y patrimonial importante. Umformtechnik es una sociedad limitada, por lo que, con carácter general, responde de sus obligaciones con el patrimonio de la propia sociedad. Esto obliga a examinar qué activos empresariales existen, cuál es su situación jurídica y qué posibilidades hay de preservar la capacidad productiva. En este sentido, el PCOC puso sobre la mesa la necesidad de defender la nave industrial, las matrices y los medios de producción frente a su posible desaparición o liquidación.

El caso de Umformtechnik pone de manifiesto una contradicción propia del sistema capitalista que cada vez está más agravada, la dicotomía capital y trabajo. En esta dicotomía son los obreros quienes producen, mantienen las instalaciones y acumulan conocimientos indispensables para la actividad industrial, pero no tienen capacidad de decisión sobre el destino de la empresa. Cuando los intereses empresariales chocan o la dirección lleva a la compañía a una situación

crítica, para que los obreros no paguen los platos rotos solo existe la solución de la socialización de los medios de producción.

También cabe destacar en este caso que como ya analizó Lenin en *El imperialismo, fase superior del capitalismo* (1917), los grandes monopolios, en este caso la Volkswagen, concentran el poder económico mientras organizan la producción a través de distintas empresas más pequeñas, como en este caso sería Umformtechnik, una fragmentación que contribuye a dividir a la clase obrera, dificultar su organización y debilitar su capacidad de lucha frente a la patronal, aparte de para trasladar riesgos y responsabilidades, y reducir costes.

La defensa de los 200 puestos de trabajo exige organización, unidad y una perspectiva de lucha que contemple la continuidad de la producción bajo el control directo de los propios obreros. Como dijo Lenin en *Consejos de un ausente* (1917), tomando la frase de Danton, *"Audacia, audacia y siempre audacia*".

Desde el PCOC defendemos que la clase obrera debe pasar de ser una fuerza subordinada al capital para convertirse en protagonista de las decisiones sobre la producción; o lo que es lo mismo, debe apropiarse de las fábricas, de los medios de producción. El capitalismo y su sindicalismo podrido ha traído a los trabajadores de Umformtechnik a esta situación de precariedad y explotación, por tanto, la única salida que tienen los obreros de Umformtechnik, así como el resto del proletariado catalán y del resto del mundo, es acabar con el capitalismo y, consecuentemente, también con su oportunismo y su sindicalismo corrompido, debiendo construir un sindicalismo nuevo, sustentado en el principio rector de la sociedad, la lucha de clases, y fortalecer las filas de la revolución, las filas del Partit Comunista Obrer de Catalunya y del PCOE.

¡Por la unidad de la clase obrera y la defensa de los 200 puestos de trabajo!

¡Por fortalecer al PCOC que es la fortalecer el camino de la emancipación del proletariado!

¡Hacia la producción bajo el control obrero y por la construcción de un sindicalismo de clase y combativo!

Manresa, 10 de noviembre de 2026

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.)

Umformtechnik: davant del desmantellament, organització i lluita obrera

La situació d'Umformtechnik de Manresa és un nou exemple de com la classe obrera acaba pagant les conseqüències de la mala gestió, l'espoli, els interessos empresarials i les decisions dels qui controlen els mitjans de producció. L'empresa es troba en suspensió de pagaments després que Volkswagen, el seu únic client, hagi rescindit unilateralment el contracte, en un context marcat per les greus acusacions de malversació de fons contra la junta directiva. El resultat d'aquesta situació amenaça de deixar prop de 200 obrers al carrer i condemnar desenes de famílies a perdre el seu mitjà de subsistència. En aquest escenari, els obrers, que no han provocat aquesta situació, són els qui n'han d'acabar pagant les conseqüències amb els seus llocs de treball, els seus salaris i el seu futur. Davant de la liquidació de l'empresa, la classe obrera ha de defensar el seu dret al treball i a decidir sobre el seu

propi futur.

Especialment preocupant és el paper que ha tingut CCOO, l'actuació del qual està sent qüestionada per una part important de la plantilla. Davant de la necessitat de defensar la continuïtat de l'activitat productiva i els llocs de treball, l'orientació sindical que denuncien aquests treballadors sembla centrar-se en la gestió de les indemnitzacions i la liquidació, acceptant com a inevitable que 200 obrers perdin la feina.

Davant d'aquesta situació, prop de 70 treballadors han començat a organitzar-se al marge de la dinàmica sindical de CCOO, impulsant mobilitzacions i assemblees per defensar una sortida que no passi per l'acomiadament col·lectiu i la liquidació de l'activitat productiva. En la primera assemblea de la plantilla, el PCOC ha defensat davant d'aquests obrers que no cal que CCOO els administri la derrota, que l'únic que necessiten és organització, mobilització i crear una alternativa que permeti conservar els seus llocs de treball. Als obrers presents se'ls va plantejar la necessitat d'estudiar una alternativa que vagi més enllà de les indemnitzacions i el tancament. En aquesta assemblea va quedar clar que hi ha una voluntat de lluita d'una part important de la plantilla que no està disposada a acceptar passivament la seva expulsió de la fàbrica. L'assemblea, l'organització des de baix i la unitat dels obrers han de convertir-se en els instruments fonamentals per defensar els seus interessos.

La qüestió fonamental és que no es pot permetre que una instal·lació productiva, amb la seva maquinària, les seves matrius, els seus coneixements tècnics i l'experiència acumulada pels seus treballadors, acabi desmantellada mentre 200 famílies perden el seu mitjà de subsistència. Durant la trobada també es va plantejar una qüestió jurídica i patrimonial important. Umformtechnik és una societat limitada, de manera que, amb caràcter general, respon de les seves obligacions amb el patrimoni de la mateixa societat. Això

obliga a examinar quins actius empresarials hi ha, quina és la seva situació jurídica i quines possibilitats hi ha de preservar la capacitat productiva. En aquest sentit, el PCOC va posar sobre la taula la necessitat de defensar la nau industrial, les matrius i els mitjans de producció davant de la seva possible desaparició o liquidació.

El cas d'Umformtechnik posa de manifest una contradicció pròpia del sistema capitalista que cada vegada s'agreuja més, la contradicció entre capital i treball. En aquesta contradicció, són els obrers els qui produeixen, mantenen les instal·lacions i acumulen coneixements indispensables per a l'activitat industrial, però no tenen capacitat de decisió sobre el futur de l'empresa. Quan els interessos empresarials entren en conflicte o la direcció porta l'empresa a una situació crítica, l'única solució perquè els obrers no acabin pagant els plats trencats és la socialització dels mitjans de producció.

També cal destacar, en aquest cas, que, com ja va analitzar Lenin a *L'imperialisme, fase superior del capitalisme* (1917), els grans monopolis, en aquest cas Volkswagen, concentren el poder econòmic mentre organitzen la producció a través de diverses empreses més petites, com seria el cas d'Umformtechnik. Aquesta fragmentació contribueix a dividir la classe obrera, dificultar-ne l'organització i afeblir-ne la capacitat de lluita davant de la patronal, a més de traslladar riscos i responsabilitats i reduir costos.

La defensa dels 200 llocs de treball exigeix organització, unitat i una perspectiva de lluita que contempli la continuïtat de la producció sota el control directe dels mateixos obrers. Com va dir Lenin a *Consells d'un absent* (1917), reprenent la frase de Danton, «Audàcia, audàcia i sempre audàcia».

Des del PCOC defensem que la classe obrera ha de passar de ser una força subordinada al capital a convertir-se en

protagonista de les decisions sobre la producció; o, el que és el mateix, s'ha d'apropiar de les fàbriques, dels mitjans de producció. El capitalisme i el seu sindicalisme podrit han portat els treballadors d'Umformtechnik a aquesta situació de precarietat i explotació. Per tant, l'única sortida que tenen els obrers d'Umformtechnik, així com la resta del proletariat català i d'arreu del món, és acabar amb el capitalisme i, consegüentment, també amb el seu oportunisme i el seu sindicalisme corrupte. Cal construir un sindicalisme nou, fonamentat en el principi rector de la societat, la lluita de classes, i enfortir les files de la revolució, les files del Partit Comunista Obrer de Catalunya i del PCOE.

Per la unitat de la classe obrera i la defensa dels 200 llocs de treball!

Per l'enfortiment del PCOC, que és enfortir el camí cap a l'emancipació del proletariat!

Cap a la producció sota control obrer i per la construcció d'un sindicalisme de classe i combatiu!

Manresa, 10 de novembre de 2026

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.)